

לזכר נעדרים

ד"ר מייק מורג ז"ל קוים לדמותו של ידיד ומורה

על הימצאו של ד"ר מ. מורג ז"ל בבאר-שבע, ועל רצונו לבוא בקשר עם בוקרי האזור נודע לי במקרה מפי מנהל המחלקה לבקר המנוח, חיים שור ז"ל.

ימים מועטים לאחר מכן מצאתי את עצמי לפני בחור חייכני ומאוד לבבי, בין מיקרוסקופים, מברגות ומיני מכשירים מפחידים בחדרו, במכון לחקר הנגב. מאותו יום הלכו ונתהדקו הקשרים בינינו, הן בעבודה והן מחוצה לה. קיימנו ימי עיון משותפים לבוקרים, ביקרנו יחד במשקים, והוא גילה, כמובן, עניין מיוחד במשקי החלב בערבה. פעמים אין ספור נפגשנו במכון לחקר הנגב לשיחה מקצועית, אשר גלשה לעיתים למישור האישי על הרחבת אופקים, המשך לימודים והתקדמות אישית מתמדת. בשטח זה מוכן היה לעזור במיטב יכולתו לכל אדם.

נותר בו עדיין שמץ מהמהפכנות, שדחפה אותו בעודו נער לזנוח את המסורת ששררה בבית אביו, בהצטרפו לתנועת נוער חלוצית. אולם מאז מלחמת ששת הימים חזר בתשובה, החל לבקר בקביעות בבית הכנסת, במטרה להעניק לבניו חינוך יהודי מסורתי.

אוהב אמנות היה. לא אשכח את פניו הקורגות בהציגו לפני תמונת שמן, שהביא עמו מפריז

עם שובו מסיור מקצועי. תמונה קטנה, מודרנית, שמחירה נראה בעיני אגדתי. נדמה לי שהוא החל אז לפקפק בהבנתי את האמנות המודרנית. מייק היה דייקן בעבודתו המדעית וביקורתי מאוד לגבי עבודות של אחרים. לא אחת הסתמכתי בוויכוח על עבודות מהספרות הלועזית, והוא ביטל אותן באומרו: „עבודה לא טובה — אין כאן די חזרות, או אין עיבוד סטטיסטי, או עבדו על אוכ-לוסיה קטנה מדי, וכד'". בלהט הויכוח המקצועי

התאחדות מגדלי בקר בישראל וכל הבוקרים בארץ

מוזעזעים עמוקות מהאסון הכבד באברם של —

ד"ר מיכאל מורג ז"ל,

איש מכון הנגב, החוקר הנודע והמיוחד בנושא פיזיולוגיה של העטין,

וחברו לעבודה —

מיכה לוי ז"ל,

איש הטכניון

אשר נספו בתאונה קטלנית בהתנגשות עם רכבת נוסעים. ימצאו נא ניחומים המשפחות השכולות בעבודתם הברוכה של הנספים בהיותם בחיים, אשר היתה ותהיה לתועלת החקלאים בארץ

לחקר הנגב. אסיר תודה אני לו עבור חוויה מ-
עניינת זו.

לד"ר מורג ז"ל היו גם קשרי חקר עם מוסדות
מחקר בחו"ל, בייחוד עם שווייץ. הוא נעקר מאתנו
באופן פתאומי ואכזרי. בעודי מוכה הלם נכתבו
השורות האלו על מייק — שהיה.

יהי זכרו ברוך.

יהושע שניאור שה"מ, לשכת הרכה נגב

עלה אודם בלחיו, ולא אחת עבר לשפה האנגלית,
מפני שהמילה העברית שבשימוש לא תאמה את
ההגדרה המקצועית המדויקת. היתה לי הזכות
לעזור למייק ז"ל בעריכת אחת מתצפיותיו בנושא
„השפעת האוקסיטוצין על פליטת החלב“.

הוא שיתפני בעריכת התכנית — כעין ריבוע
לטיני — ובעבודה המעשית: הזרקת אוקסיטוצין
לחולדות לבנות ושקילת הגורים במעבדת המכון

שונוח

תצוגת הבקר 23 של „און“

הפעם בתצוגה: חמש קבוצות של מבכירות
בנות פרים צעירים; קבוצת פרות בהמלטה שנייה
ושלישית; ושתי פרות אלופות, בנות „דנדי 890“
המצויין — מסמר התצוגה — שכל אחת מהן ה-
גיבה יותר מ-100,000 ק"ג חלב.

1. הפרה „נכדה“, מקיבוץ מורע, הגיבה ב-10
תחלובות, ב-3412 ימי חליבה 100,378 ק"ג חלב,
2,705 ק"ג שומן, 29.5 ק"ג חלב בממוצע יומי.

2. הפרה „אשל“, מקיבוץ שדה אליהו, ב-12 תח-
לובות, ב-3522 ימי חליבה הגיבה 100,789 ק"ג ח-
לב, 3102 ק"ג (שלוש טונות) שומן, 28.6 ק"ג
חלב בממוצע יומי. (הראוי לציון — 294 י"ח
בממוצע לתחלובה, העורך).

השתיים עמדו, ליד במת התצוגה, ראשונות
לראווה.

אחריהן — ליד במת התצוגה עמדה קבוצה
בת 10 פרות, בנות הפר גל בן ברקן מכפר גליק-
סון. אלו, בתחלובתן השנייה ושלישית, בעלות
גוף בינוני בגודלו, חלבני במראהו, בעמידת רג-
ליים טובה ועטין מדורג במקצת, אך ניכר בו
שהוא שופע חלב.

בסככת התצוגות קבוצות המבכירות, בנות פ-
רים צעירים העומדים במבחן.

אשמורת אחרונה, היישוב עודנו גם את שנתו.
בביתגניי-החליבה דולקים האורות ונשמע טרטור
מכונת החליבה. הבוקרים מקדימים הבוקר לחלוב
ולהאביס את הפרות, יש להספיק לתצוגה. בכ-
בישים משוטטות בצמדים: משאית הבקר ומס-
חרית ה„פר“, ובעוד שחר עולות הפרות המו-
עמדות לתצוגת הבקר על כבש המכוננית.

הפרות עונדות לצוארון סרט צבעוני, המציין
את קבוצתן, ומספר המראה את מקומן בסככת
התצוגה. לאחר טיול קצר הן מגיעות אל סככת
התצוגה. מורידים אותן אחת אחת, וידיהם ה-
מאומנות של המזריעים מציבים וקושרים אותן
במקומן. לאחר שהן מתאקלמות בשיכון הזמ-
ני ובחברתן החדשה, הן זוכות למנת שחת ומים
טריים.

כשהכול ערוך ומוכן מתחילים להתקבץ מכל
קצות הארץ הבוקרים, תלמידי בתי-ספר חקל-
איים, מדריכים, וכל המי ומי בענף הבקר בארץ.

בשער הכניסה לחצר התצוגה מקבלים המבקרים
את הקטלוג, שהוא סיכום עבודת השיפוט הגו-
פני ובו גם פרטים על הפרות בתצוגה ועל מוצאם
של הפרים — אבותיהם.